

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in c

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Simon Gregorčičevi ulici.
— Dopisi se ne vračajo. — Št. pri čekovnem zavodu v Ljubljani 11.953.

Naročnina za ozemlje SHS: letno 180 D,
45 D, mesečno 15 D; za inozemstvo: 210 D. —

D, za četrt leta
se v Ljubljani.

LETO VII.

Telefon št. 552.

LJUBLJANA, dne 23. oktobra 1924.

Telefon št. 552.

ŠTEV. 126.

Poštna hranilnica kot izvor kredita.

Pod gornjim naslovom prinaša »Vreme« zanimiv informativen članek, ki bo interesiral tudi naše gospodarske kroge. Naj bo tu omenjeno, da se je naša Trgovska in obrtniška zbornica bavila s predmetom, o katerem razpravlja članek, že julija meseca, kjer se je na predlog zborničnega člana g. L. Petovarja sklenilo, da naj se zahteva, da se pri upravnem svetu, ki obstoja pri centrali čekovnega urada v Beogradu, imenuje za področje čekovnega urada v Ljubljani tudi zastopnika gospodarskih krogov iz Slovenije, ki do sedaj v tem upravnem svetu niso zastopani. Obenem je tedaj gospod Petovar tudi zahteval, da se z ozirom na veliko pomanjkanje denarja pri denarnih zavodih v področju ljubljanskega čekovnega urada poveča delež vlog poštne hranilnice, ker predstavljajo vloge čekovnega urada vedno razpoložljivo gotovino tukajšnjih interesentov, ki naj bi se predvsem uporabljala v okolju vlagateljev.

Koncem leta 1923. — pravi članek v »Vremenu« — to je zadnji pregled, katerega je izdala poštna hranilnica te dni, je bilo pri čekovnih zavodih v Sarajevu, Ljubljani in Zagrebu in pri poštne hranilnici v Beogradu vlog raznih vrst za celokupno vsoto 435.6 milijonov dinarjev. Od tega je bilo hranilnih vlog 1.2, čekovnih 243.2, likvidiranih in nedvignjenih računov 78.5 in tekočih računov 112.7 milijonov dinarjev. Ako se upošteva, da razpolaga Narodna banka danes z okroglo 1500 milijoni dinarjev za eskontiranje menic in za lomarde, je mogoče pojmiti značaj, katerega ima poštne hranilnica v državi, ker razpolaga z nekoliko stotin milijonov dinarjev.

Kakor v ostalem, tudi niso niti krediti Narodne banke kakor tudi ne poštne hranilnice povsem likvidni. Po poročilih, ki jih imamo, nahajamo precej kreditov, ki se s težko muko vplačujejo, a je mnogo tudi takih, za katere se ne more dati odpoved. Nadzorni svet, kateri je postavljen z ukazom z dne 29. novembra 1922, nadzoruje denarne posle te institucije. Nadzorni svet kontrolira poslovanje hranilnice in v svojstvu posvetovalnega organa oddaja svoje mnenje in stavi predloge glede vseh tekočih vprašanj. Rešitev v teh vprašanjih pripade, po gornjem ukazu, sporazumno ministru pošt, financ ter trgovine in industrije. Takoj, ko se je z ukazom ustanovil nadzorni svet, je ta izvršil revizijo kreditov, ki so se porazdelili med novčane zavode. Istočasno se je začelo izdelovati pravilnik o postopanju pri odobravanju novih kreditov. Ta pravilnik se je preteklo leto tudi izdal. Po tem pravilniku obravnava nadzorni svet vse prošnje za kredite, vložene pri poštne hranilnici in pri vseh čekovnih zavodih. Za primer, da je zavod izvršil predpisane pogoje, reši svet prošnjo po svojem preudarku. Ako zavod ne izpolnjuje pogojev, a je po mnenju sveta vendar vreden kredita, predlaga nadzorni svet ministru pošt, da za ta primer eventualno odobri izjemo od predpisov pravilnika.

Po poročilu poštne hranilnice so se pred imenovanjem nadzornega sveta dajali krediti samo na tekoči račun z vnaprej določenimi odpovednimi roki. Da bi se dosegla čimvečja likvidnost poštne hranilnice, so se avgusta 1923. leta uvedli posebni, likvidni

računi pri močnih in zelo likvidnih denarnih zavodih. Po teh računih odobrene kredite je mogla poštne hranilnica dvigniti dnevno brez odpovedi do 20% celokupnega iznosa, a vsote do 250.000 Din tudi celotno. Izbrane banke, kakor se trdi v poročilu, katere so se posluževale te vrste kreditov pri poštne hranilnici, so redno zadostovale zahtevam poštne hranilnice.

Poštne hranilnice ima danes približno 20 milijonov dinarjev kreditov, katere je odobrila malim denarnim zavodom. V nadzornem svetu prevlada mnenje, da bi se moralo za vsako ceno v bodoče izogniti kreditiranju malim zavodom, koji so težko likvidni in se lotijo raznih poslov, kateri niso likvidni, a so razen tega tudi riskantni, ker niso čisto bančni. Razen tega nalaga poštne hranilnice razpoložljive vsote tudi v državne vrednostne papirje. Kakor smo obveščeni, ima hranilnica za te svrhe določenih 30 milijonov dinarjev. Ze leta 1922. je začela vlagati denar v državne papirje in to dela še danes. V rubriki »vrednostni papirji« je hranilnica koncem 1923 izkazala 15.7 milijonov dinarjev. To so lastni papirji (9.9) rezervnega fonda (2.8) in razlike na kurzu (3.0 milijone Din).

V gotovih krogih — nadaljuje članek »Vremena« — se je začelo ponovno trefirati vprašanje uporabe denarja poštne hranilnice. Ta denar, se trdi, se zbira iz cele države iz vseh vrst in stanov. Zakaj se naj tega denarja morejo posluževati samo denarni zavodi in to zopet samo oni, kateri odgovarjajo pogojem, določenim v pravilniku? Sama hranilnica

Razsodišče Ljubljanske borze za blago in vrednote.

Področje razsodišča: poedini njegovi uradni čini.

Omenjeno je že bilo, da je predvsem pravica, pa tudi dolžnost razsodišča a) ugotovitev pristojnosti in izrek o njej.

V tem je sodišče popolnoma nezavisno od strank. Ni vezano na to, kar navaja tožitelj v tožbi, tudi ne na to, kar prigovarja toženec. Svojo pristojnost mora torej razsodišče ugotoviti brez ozira na to, ali se nepristojnost od ene ali druge strani uveljavlja ali ne, celo proti sporazumni volji obeh strank. Vsa, za rešitev vprašanja o pristojnosti odločilna dejanstva mora razsodišče iz lastnega nagiba, uradno poizvedeti in ugotoviti. Stvar strank pa je, da pazijo na to, da ustvarijo in razsodišču podajo vse zakonite potrebnosti za njegovo pristojnost.

Priprosta je stvar glede borznih opravil, sklenjenih na ljubljanski borzi, za katere je razsodišče vedno pristojno, razen ako stranki razsodišča nista izrečno in sicer s pismenim dogovorom izključili. — To določilo velja po zagrebškem in beograjskem statutu tudi za zagrebško in beograjsko borzo, pa smo vsaj v tej točki dosegli popolno edinstvo.

Opozoriti pa je treba, da se tožba more podati tudi pri rednem sodišču in da se more pripetiti, da to sodišče razpiše narok za sporno razpravo, ker je prezrlo, da je borzno razsodišče pristojno ali ker tega po pomanjkljivih navedbah tožbe ni moglo spoznati. Čim je odreklo sporno razpravo, redno sodišče svoje pristojnosti ne more več izreči uradoma, temveč samo po pravočasnem toženčevem ugovoru. Pravorečen pa je tak ugovor, ako se v postopanju pred zbornim sodiščem zglašijo pri t. zv. prvem na-

priznava, da niso vsi krediti likvidni in bilo je dovolj primerov, da so denarni zavodi, ki so uživali te kredite, prišli v konkurz. To je dokaz, da niso bili likvidni. Situacija pri nas je v splošnem takšna, da je popolna likvidnost izključena. Niti pri Narodni banki je ni. Toda likvidnost ni odvisna od veličine zavoda, nasprotno so mnogi in to baš večji zavodi postali nelikvidni s tem, da so vlagali denar v industrije in v zgradbe celo za svoje filijale. To je dalo povod, da so tudi kmetijske zadruge zahtevale od poštne hranilnice kredite in minister g. Kulovec je napravil že neke korake, da dobi za kmetijske zadruge 60 milijonov dinarjev. Temu je nasprotoval nadzorni svet, češ, da bi se tako vsoto ne moglo dati, ne da bi se s tem tangiralo vprašanje poštne hranilnice. Njegovo mišljenje je razen tega, da zveze niso likvidne in da so nekatere od njih, kakor se je to videlo n. pr. pri Hrvatsko-slavonskem gospodarskem društvu v Zagrebu, pokazale, da so bile zelo slabo vodene. To vprašanje pa ni prišlo, zbog ostavka vlade, niti do razpravljanja.

Vse to kaže, da zadobiva poštne hranilnice na važnosti in da jo je smatrati kot važen izvor kreditov, ki stoji v tem pogledu v isti vrsti z Narodno banko.

Kar se tiče stališča, ki ga zavzema jo v tem vprašanju gospodarski krogi iz Slovenije, je upati, da bo imela zbornična utemeljena akcija v smislu gori navedenega predloga g. Petovarja popolni uspeh in da pridemo čimprej do svojega zastopstva v centrali tega važnega zavoda in do primerne in pravične porazdelitve kreditov.

sprejmejo sklepno pismo, ki ima določbo, da se spori iz dotičnega posla morajo razsojati pred razsodiščem. Kdaj je vzeti, da je sklepno pismo sprejeto brez ugovora, to je presojati po propisih, ki veljajo v fakturni klavzuli (§ 88., 2. odst. jur. norme). Ni torej sprejeto brez ugovora, ako se sicer obdrži, pa se graja cela njegova vsebina ali se graja vsaj ta klavzula. Je pa sprejeto brez ugovora, ako se sicer grajajo stvarno posamezne točke, pa se ta klavzula sama ne graja.

Razume se ob sebi, da more stranka odstopiti od že ustanovljene pristojnosti razsodišča, a to glede borznih opravil, ako se stranki pismeno tako sporazumejo, glede drugih blagovnih opravil pa zadostuje brezoblični sporazum, dasi se je podreditev pod razsodišče pismeno bila ustanovila.

Pri eni vrsti strank pa mora borzno razsodišče še nekaj več ugotoviti, preden se izreče za pristojno. Ako namreč pripada ena stranka

kmetijsko gospodarskemu sloju,

se mora razsodišče nadalje baviti še z vprašanjem, v kakem razmerju je blagovni posel, ki je predmet spora, z gospodarskim obratom stranke. Ako je ta posel z obratom stranke očitno v nerazmerju, mora razsodišče ne samo na predlog stranke, ampak tudi uradoma tožbo zavrniti kot nepripravno za postopanje pred razsodiščem. K kmetijsko-gospodarskemu obratu je šteti tudi obrate, ki jih ima stranka napominjanega sloja v zvezi s svojim kmetijstvom, osobito v svrhu boljšega izkoriščanja proizvodov svojega kmetovalstva.

Zakon je s to določbo hotel zaščititi pripadnike tega sloja, da bi se ne zavezali preko svoje dejanske potrebe, ne nasledil agentom in se ne vdali diferencni igri. — Da velja ta določba za vse ostale blagovne spore, ni nobenega dvoma. Spor pa je, da li velja tudi za borzne posle, t. j. ako je bil dotični posel sklenjen na borzi. Oni, ki to zanikajo, se sklicujejo na to, da je ta določba uvrščena v člen XIV. uvodn. zakona k c. pr. r., ki govori o drugih nego borznih poslih v tehničnem zmislu besede. Drugi pa utemeljujejo svoje, bržčas pravilno mnenje s tem, da bi zakon svojega označenega namena ne dosegel, ako bi bilo razsodišče samo tedaj izključeno, če gre za blagovne posle, sklenjene izven borze, ko je treba skleniti pismeno razsodiško pogodbo, bi pa ne bilo izključeno, ko gre za posle na borzi, kjer nastopi pristojnost razsodišča sama ob sebi. Naš pravilnik govori o tej izjemni določbi v 2. odstavku § 40., ki govori na sploh, ne da bi delal razlike med borznimi posli in posli, sklenjenimi o blagu izven borze. — Vsa ta določba pa ne velja za inozemce.

Bodi še enkrat poudarjeno, da mora razsodišče uradno na to paziti, da je pristojno, in da mora v to svrhu vse, kar treba, uradno ugotoviti, ne da bi bilo vezano na predloge ali dejanske navedbe strank. Ako se je razsodišče izreklo za nepristojno ali je tožbo zavrnilo zaradi očitnega nerazmerja pravnega posla z gospodarskim obratom kmetijsko-gospodarske stranke, postane tak izrek oziroma taka zavrnitev takoj pravnomočna, ker za postopanje pred razsodiščem ni instančne poti. Sedaj pa redno sodišče ne bo moglo odkloniti svoje pristojnosti, ker mora biti strankam na razpolago neko sodišče. Kaj pa je umeti pod pravnomočnostjo, ki jo omenja čl. XXIV. uvodn. zakona k c. pr. r., obravnavati bo pozneje pri odstavku o pravnih sredstvih. rst.

